

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 31sten AUGUSTUS 1844. No. 35.

Prins Napoleon Buonaparte, zoon van Lodewyk, broeder des keizers Napoleon, heeft aan het fransche gouvernement verzocht om als vrywilliger te mogen dienen in den oorlog tegen de Marokkanen. Er bestaat geen twyfel of dit verzoek zal van de hand gewezen worden. Het fransche gouvernement zal aan geen pretendent van de kroon de gelegenheid geven om laauweren te plukken of heldendaden te verrigten, daar by de Franschen, even als by de oude Romeinen, krygsmoed of dapperheid de hoogste deugd is. Geene andere goede hoedanigheid verschaft by deze natie aan een vorst zoo zeer de volksliefde als dapperheid en moed. Het was om eenen prins van den bloede de gelegenheid te geven om laauweren te plukken, dat Lodewyk de XVIII. in 1823 den oorlog aan Spanje verklaarde. Toen deze koning, in zyne aanspraak by de opening der kamers, aankondigde, dat een prins, wien hy als zyn zoon beschouwde, aan het hoofd van het fransche leger Spanje zou binnen rukken, nam deze prins, op het hooren dier woorden, eene krygshaftige houding aan, en sloeg zyne hand op het gevest van zyn degen, zoo dat de aanwezigen werktuigelyk naar de deur zagen, denkende, dat de constitutionele Spanjaarden de kamer reeds stonden binnen te rukken.

Het laauweren plukken werd den Hertog van Angouleme zeer gemakkelyk gemaakt. Hy had ter zyner beschikking een leger van honderd duizend man en eene genoegzame som gelds om de spaansche troepen omtekoopen; en daarenboven was de vyand, dien hy voor zich had, onder zich zelven verdeeld. Niettemin de gedenkzuil van Trocadera moest de heldendaden van dien prins vereeuwigen.

Toen het kasteel van Antwerpen gekapituleerd had, reden de Hertogen van Orleans en Nemours te paard door de bres. Eene schoone stof voor schilders en dichters! De Prins van Joinville heeft ook gelegenheid gehad om laauweren te plukken in den oorlog tegen de Mexicanen, by het veroveren van het kasteel Ulloa. Ook heeft hy zyn naam onsterfelyk gemaakt by het overbrengen van het gebeente van Napoleon. Thans voert hy het bevel over het eskader, dat tegen de marokkaansche zeehavens uitgerust is, en reeds heeft hy de haven van Ouchda ingenomen. De Hertog van Aumale heeft de Smala van Abel-kader overrompeld, en een vermaard schilder heeft zich naar die plaats begeven om de lokaliteit optenemen. Deze en andere heldendaden des hertogs zyn in schilderstukken vereeuwigd. Prins Napoleon Buonaparte, hoewel vooruit ziende, dat zyn aanbod zou worden afgeslagen, heeft echter door dit aanbod gelegenheid gehad om zyne vaderlandsliefde aan den dag te leggen.

Het fransche leger in Afrika bestaat thans uit 80,000 man. Als wy ons niet vergissen, dan wordt er elk jaar een vierde gedeelte van dit leger afgelost. Deze militairen keeren als dan naar hunne haardsteden terug en vatten den landbouw en andere burgerlyke bezigheden aan; doch de afrikaansche zon heeft hunne aangezigten bruin gemaakt, hetgeen een kenteeken is, dat zy werkelyk vermoeijende marschen hebben afgelegd. Deze veldtogten leveren eene ruime stof op voor gesprekken gedurende de winter avonden in de dorps herbergen; de soldaat vertelt gaarne zyne lotgevallen, die hy zoo veel mogelyk avontuurlyk maakt, door gevaarlyke ontmoetingen van Arabieren, van leeuwen, tygers en slangen in het Atlas gebergte; in welke ontmoetingen de verhaler gelegenheid heeft gehad om blyken van beleid en heldenmoed aan den dag te leggen. De verhaler vindt zich des te meer opgewekt en aangemoedigd, wanneer hy ziet, hoe het auditorium met geopende mond en oogen naar hem luistert.

De Heer Guizot heeft in de wetgevende kamers van Frankryk de verzekering gegeven, dat het niet het voornemen is van de fransche regering om derzelver bezittingen in Afrika door veroveringen op het grondgebied van Marokko uittebreiden.— Het gouvernement vordert slechts van den keizer van Marokko vrede en veiligheid aan de grenzen.

Gelyk het den lezer bekend is, had Frankryk, by het koloniseren van de Markiezen Eilanden, zich tevens als beschermheer van de Gezelschaps Eilanden opgeworpen; doch toen de koningin van Otaheite, of van die eilanden groep, eens eene fantasie vlag op hare woning of paleis had geplaatst, beschouwde de fransche Admiraal Dupetit Thouars dit als eene miskenning van het protectoraat; hy zette deze koningin af en nam bezit van Otaheite. Over deze daad kwamen klagten van wegen het engelsche gouvernement in. Deze eilanden groep was door de Engelschen ontdekt; het waren engelsche zendelingen, die dezelve geciviliseerd hadden; en meermalen hebben deze eilanders den koning van Engeland het protectoraat aangeboden, die hetzelve echter heeft geweigerd. Het fransche gouvernement, met gematigheid te werk gaande, heeft de daad van Dupetit Thouars afgekeurd en de koningin Pomare weer hersteld, en de Admiraal Dupetit Thouars, die het bevel over de zeemagt in die wateren voerde, zou door een anderen opperbevelhebber vervangen worden. De heethoofdigen in Frankryk keurden echter het gedrag van dien Admiraal goed, en om hem te beloonen, openden zy eene inschryving voor eene eeredegen om hem dezelve aantebieden. Deze inschryving had by de laatste berigten reeds 25,000 franken opgebragt. De Admiraal Hamelin, die benoemd was om Dupetit Thouars te vervangen, was echter nog niet naar zyne bestemming vertrokken.

De brochure van den Prins de Joinville heeft aan de oppositie van alle kleur tot tekst gediend om hevige aanvallen tegen de regering te beproeven. Zy zal ook dienen om eene soort van verkoeling tusschen den Prins de Joinville en zyne broeders te doen ontstaan, en vooral tot misnoegen van den hertog de Nemours, die eenen afkeer heeft van de publiciteit, welke zyn broeder zoo luide en gelukkig zoekt.

Het gedrag van den Prins de Joinville mishaagt niet alleen de behoudende party, maar zelfs vele leden der dynastieke oppositie. Men zal zich herinneren, dat de Prins ook reeds tydens de discussie over de aangelegenheden van Taïti eenen brief tegen het ministerie aan den Heer Thiers heeft geleverd. Men zeide, dat de minister van marine zyne demissie geven zoude; dit was ook werkelyk een oogenblik zyn voornemen, maar hy heeft er van afgezien; hy zal alleen by de discussie de redeneringen bestryden van den Prins, die zich, ten aanzien der stoommarine, zwaar vergist moet hebben.

Men verzekert dat, byaldien de prins tot de landmagt behoord hadde, de maarschalk Soult hem dadelyk naar eene vesting zou hebben gezonden, gelyk hy dit gedaan heeft met den generaal Bourjeully, die artikelen voor de dagbladen had geschreven. Men houdt het gedrag van Prins van Joinville vooral daarom voor berispelyk, omdat hy lid van den raad der admiraliteit is en zich van de geheime staatsbescheiden bediend heeft om de zwakheden en gebreken van de marine zyns lands opentlyk bekend te maken. Men beweert, dat een goed burger zoo niet behoort te handelen, maar dat hy aan zynen koninklyken vader of aan zyne regering zyne opmerkingen had behooren mede te deelen. Dit alles bedroeft zeer de verstandige en de in Frankryk aan de gevestigde orde van zaken opregtelyk gehechte mannen.

Koning Lodewyk Philip heeft thans zich tot de wetgevende kamers gewend om eene dotatie voor het kind van den Hertog van Orleans te erlangen. Even als by eene vorige gelegenheid, toen hy voor den Hertog van Nemours eene dotatie verzocht had, dat hy de oppositie tegen hem in het harnas gejaagd, die hem verweten had, dat hy de rykste individu in Europa was, wordt hem wederom tegengeworpen, dat de familie van Orleans buitenmate ryk is.

De *National*, eene parysche Courant, deelt eene lyst mede, waarin de bezittingen van het Huis van Orleans opgesomd worden. Het bevat een totaal van 16,771,-704 franken, waarby gevoegd moet worden een bedrag van meer dan 16,000,000 franken, hetwelk de Hertog van Orleans als erfgenaam van zynen vader heeft ontvangen.

Men merkt aan, dat dit verzoek koning Lodewyk Philip zeer in de gunst van het volk heeft doen dalen. Er zyn karikatures gemaakt, waarin hy voorgesteld wordt als een bedelaar, een aalmoes smeekende voor een *pauvre malheureux*. En dit wel door den ryksten particulier in Europa.

Men verhaalt, dat, toen koning Louis Philippe het voorstel der dotatie in het kabinet voortbragt, de ministers uit zwakheid of gebrek aan moed de toezegging gaven het voorstel te zullen ondersteunen. In de kamers werden zy zoo hevig aangevallen, dat zy den moed niet hadden de aan den koning gedane belofte gestand te doen. De koning was over hun gedrag verbitterd, en om zich te wreken, liet hy een artikel in de *Moniteur* plaatsen, strekkende om het berigt, wegens zyn ontzettende rykdom, tegen te spreken. Hy drong aan op de Ministers om de verantwoordelykheid van dit artikel op zich te nemen, en de Heer Guizot deed zulks. Deszelfs zakelyke inhoud is als volgt:— De bezittingen, welke de koning van zynen vader geërfd had, waren met schulden belast; derzelver opbrengst beliep op nog geen zestien millioenen franken; en ofschoon hy een gedeelte der inkomsten van zyn appanage gelikwideerd had, bleef zyn partikulier eigendom nog bezwaard. De koning was genoodzaakt, wegens schaarsheid aan geld, geld optenemen op de bewyzen van eigendom van de kanalen van Orleans en Soing, welke door zynen vader gemaakt waren. De vyf millioenen, welke hem in het jaar 1825 waren uitbetaald, als schadevergoeding voor de familie bezittingen, welke in de omwenteling vernield werden, werden besteed aan het Paleis Royal. Om geld optenemen was hy genoopt de hulp van zyne zuster Adelaide interoepen.

Dit artikel is hevig gecritiseerd geworden door de oppositie dagbladen, en men heeft volgehouden, dat de koning een der rykste individuën van Europa is.

Het publiek verzet zich hevig tegen de dotatie, en de dagbladen beweren, dat de inkomsten van de koninklyke familie 270 millioenen bedragen, terwyl zy in de laatste veertien jaren meer dan 385 millioenen ontvangen heeft.

De *European Times* van den 16 July deelt de volgende byzonderheden van de krygsverrigtingen tegen Marokko mede.

De Prins de Joinville was met zyne vloot te Oran aangekomen en had onverwyld een kapitein der genie gezonden om de kust tusschen Tangier en Mogador te onderzoeken.

De *Moniteur* bevatte twee depechen van den Maarschalk Bugeaud, gedagteekend den 19 en den 27 Juny, waarvan het volgende de zakelyke inhoud is:—

"Op den 16 gaf ik kennis aan den opperbevelhebber van de marokkaansche krygsmagt, dat ik voornemens was op Ouchda aanterukken; echter bood ik hem wederom aan de door my vóór het gevecht van den 15 gedane voorwaarden. Hy antwoordde zeer vredelievend op myn aanbod, maar kwam tot geen besluit.

"Op den 19 rukte ik Ouchda binnen, zonder een schot te doen. De Marokkaansche troepen waren reeds twee dagen te voren van daar in de grootste wanorder vertrokken. Er heerschte tweedragt onder de opperhoofden en losbandigheid onder de soldaten. Dit kleine legerkorps schynt ontbonden te zullen worden. Ik zal uit dezelve op den 21 vertrekken en met my mede nemen omtrent 1500 personen der bevolking van Tlemcen en de overgebleven van de Deyza, die er door geweld aangehouden worden en verlangend zyn my te volgen."

Ouchda is eene kleine plaats met omtrent 1000 inwoners en gelegen zestien mylen van Tlemcen.

De schielyke bewegingen der Franschen schynen den keizer van Marokko met schrik vervuld te hebben, die thans naar den vrede verlangt. De uitslag dezer krygsverrigtingen zal ook Abd-el-kader teleur gesteld hebben, die te veel gewigt schynt gehecht te hebben aan de veronderstelde onoverwinnelyke dapperheid der garde van den keizer van Marokko.

Een verschanst kamp wordt door de Franschen te Djaina-Gazonna aangelegd, ter bescherming van de fransche grenzen aan den kant van Neder Tafna. De Maarschalk Bugeaud vertrok, volgens zyne belofte, uit Ouchda en legerde zich in dit kamp. Naar alle waarschynlykheid zal het verschil tusschen Frankryk en Marokko in der minne geschikt worden.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 Augustus 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 7 September als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

W. H. Lauson.	Joseph Hartman.
Ines Agate.	David Senior de Castro.
Elias Curiel,	

Curaçao den 30 Augustus 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden, als speciale gemagtigden van den Heer G. VOS Jz., alhier woonachtig, roepen by deze op al de genen, welke eenige pretentien ten laste van den boedel van voornoemden Heer VOS mogten hebben, ten einde dezelven, vóór of uiterlyk op ultimo October aanstaande, aan de ondergeteekenden inteleveren; zullende na dien datum, geen regard hoegenaamd op verdere pretentien worden geslagen, terwyl de genen, die aan den voorschreven boedel mogten verschuldigd zyn, verzocht worden daarvan vóór den opgemelden datum, betaling te komen doen.

Curaçao den 30 Augustus 1844.
De Fungerende Weesmeester,
H. KIKKERT qq.
C. H. JONCKHEER qq.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende heeft de eer mits deze aan het Publiek kennis te geven, dat de voorgenomene verkoop van Effecten en Slaven, door hem in de weekbladen van den 13den, 20sten en 27sten July d. j. geannonceerd, zal plaats hebben vóór het Weeskamers Gebouw, op Dingsdag, den 10 September eerstkomende, des voormiddags te half tien ure; zullende van den 4den dier maand af ten Vendu kantoor de inventarissen der tuinen te bezigtigen en de koopconditien te vernemen zyn.

Curaçao den 30 Augustus 1844.
C. L. VAN UYTRECHT.

☞ UIT de hand te koop, de Plantagie genaamd *BUITENRUST*, door de wandeling *SAPATEER*, en *EENIGE SLAVEN*, aankomende Mejufvrouw ANNA MARGARETHA CANCRYN. Te bevragen by de ondergeteekenden, gemagtigden van meergemelde Jufvrouw.

Geene koopers zich opdoende, op aannemelyke voorwaarden, zal de publieke opveiling van dit Effect en Slaven, geschieden op Maandag, den 30 September aanstaande, vóór het Weeskamers gebouw alhier, waarvan als dan annonce in de Courant zal gedaan worden.

Curaçao den 29 Augustus 1844.
A. BEAUJON.
C. GORSIRA.

OVERLEDEN op gisteren, den 30 dezer, des morgens te drie ure, in den ouderdom van 69 jaren, 8 maanden en 17 dagen, Mevrouw MARIA RYNINCK, Weduwe MATTHIAS SCHOTBORGH Jz.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
SEPTEMBER 1844.

L. K. Woensdag den 4 te 5 u. 6 m. 's avonds.
N. M. Donderdag den 12 te 8 u. 39 m. 's morgens.
E. K. Donderdag den 19 te 3 u. 15 m. 's morgens.
V. M. Donderdag den 26 te 8 u. 36 m. 's morgens.

In de *Morning Courier and New York Enquirer* vinden wy het volgende artikel:

"'SGRAVENHAGE, 14 *July*, Wy deelen in allen haast in een byvoegsel tot onze Courant mede het ontwerp van wet ter invoering van een nieuw tarief van inkomende, uitgaande en doorvoer regten, vergezeld van eene toelichtende memorie, hetwelke, gelyk wy reeds gemeld hebben, aan de leden van de beide kamers der Staten Generaal toegezonden is, en hetwelk aan de Staten Generaal zal voorgelegd worden, zoodra derzelver zittingen zullen geopend zyn. Het tarief beslaat 25 kolonnen van de *Staats Courant*."

Uit een byvoegsel van de *Barbados Globe* van den 23 dezer, zien wy, dat het engelsche koninklyke stoompakket TAY, op den namiddag van den 8 July jongstleden gestrand was op een rif, gedeelte van de Colorados, Zuid west van Cuba. Hetzelve raakte eerst op den 16, des morgens tusschen 7 en 8 ure, door de hulp van het spaansche stoomschip CONGRESSO, vlot, gelukkiglyk zonder eenige aanmerkelyke schade te lyden. Beide vaartuigen kwamen behouden te Havana ten anker.

In de Vereenigde Koningryken van Groot-Brittannien en Ierland zyn er 855 Marine Stoomschepen, metende 109,288 ton. In Frankryk zyn er 107 Stoomvaartuigen, metende 10,183 ton. De britsche marine stoommagt staat derhalve in getal tot die van Frankryk achtmaal, met een tonnenmaat elf maal grooter.

Het gouvernement van Rusland heeft eindelyk het constitutionele gouvernement van Griekenland erkent.

Het schynt, dat de uitspraak in de zaak van O'Connell en medebeschuldigden in appel niet ten hunne gunste zal uitvallen.

De hemelstreek in Amerika, tot welke de droogte zich heeft bepaald, bevat niet alleen het eiland Cuba, maar ook het meer noordelyk gelegene Louisiana of het Missisipidal. Aldaar is de katoenoogst door de zware droogte mislukt, hetgeen een grooten invloed op den handel in den loop van dit jaar zal hebben; want de katoen, die jaarlyks uit het Missisipidal naar Manchester wordt verzonden, om aldaar bewerkt te worden, is vry aanzienelyk, en zal wel gedeeltelyk in de behoefte van dit artikel der ingezetenen van de Vereenigde Staten kunnen voorzien.

Terwyl de *Liberal* melding maakt van de mislukking des katoenoogst in Venezuela door de zware regens, merkt dit blad tevens op, hoe de katoenoogst in Louisiana daarentegen door de zware droogte is verloren gegaan. Hadden Venezuela en Louisiana in de gevallene regens gelyk op gedeeld, dan zou de katoenoogst in beide streken gunstig geweest zyn.

In onze laatste hebben wy gemeld, dat Generaal Acao gevangen genomen en naar Port-au-Prince gebragt was, thans lezen wy in eene Nieuw Yorksche Courant, dat hy door den President Guerrier naar Port-au-Prince was gelokt, onder voorwendsel om de benoeming van een opperbevelhebberschap van een der departementen te ontvangen; toen hy er aankwam, werd hy in de gevangenis geworpen, ten einde wegens zware misdryven tegen den staat teregt gesteld te worden. Men merkt aan, dat hy een zeer wreed en boosaardig mensch is, en dat hy waarschynelyk zyne misdaden met zyn leven zal boeten.

De volgende byzonderheden over den toestand van Sto. Domingo worden medegedeeld in eenen brief aan den Redacteur van *Le Courrier des Etats Unis*, gedagteekend Sto. Domingo, 12 July:

"In mynen laatsten brief heb ik U de aankomst gemeld van den Heer Céligny Ardouin vóór de haven van Sto. Domingo, die belast was met eene missie van het haytiaansche gouvernement by de dominicaansche Republiek, welke missie slecht beraamd was, en die ook geheel en al mislukt is.

"De Heer Céligny Ardouin had de eer niet aan wal te komen, maar bezat de behendigheid om onder de zwarten de gevoelens van haat tegen de Franschen en de blanke Dominicanen te doen verspreiden. Deze gevoelens werden door eenige personen voortgeplant. Dadelyk na zyn vertrek naar Port-au-Prince, werd er door de Centrale junta eene byeenkomst van al de

notabelen der stad byeen geroepen. De president van de junta, de Heer Bobadilla, gaf rekenschap aan de vergadering der zaken van de Republiek en gaf kennis, dat het protectoraat van Frankryk ingeroepen was, als het eenigste middel, in den tegenwoordigen toestand van het land, waardoor de jonge republiek kan gered en een inval van hunne voormalige verdrukkers van het Westen voorgekomen worden.

"Er openbaarde zich in de vergadering eene oppositie van de party, die de uitsluiting van alle vreemdelingen begeert. Deze oppositie werd door den Heer Duarte geleid en wilde niets meer van het fransche gouvernement vorderen dan eene erkenning. De leerstelling, gepredikt door de deze party, vond ingang by eenigen, doch het verzoek om het protectoraat werd door al de leden van de junta onderteekend.

"Niettegenstaande dit schaarden Duarte en Consorten, eenige dagen daarna, de 150 á 200 Afrikanen, die den linker oever van de Ojama bewonen, rondom zich en gaven hun te kennen, dat het gouvernement het land aan de Franschen wilde verkoopen en de slaverny wederom invoeren. Zy zwoeren om met al hunne magt zich te verzetten tegen de tusschenkomst der Franschen in Sto. Domingo. Zy werktten zoo vermogend op den geest der zwarten, dat het hun, op den 9 Juny, gelukt was de Heeren Bobadilla en Caminero uit de Junta Gubernativa te verwyderen en het presidentschap der junta aan den Heer Imenès, kommandant. van het district, optedragen, en als kommandant in deszelfs plaats te benoemen, den Heer Joaquin Poyer, Brigadier Generaal. Deze laatste, voormalige aanhanger van Boyer, die reeds driemaal van kleur veranderd is, was de voornaamste opstoker der zwarten, en rekende op den bystand van dezen, ten einde de nieuw opgeworpene junta te ondersteunen.

"Van dat tydstip af werden er orders uitgevaardigd tegen eenige achtingswaardige burgers, aanhangers van het protectoraat. Deze moesten zich verwyderen en zagen zich genoopt de wyk te nemen by den franschen konsul, in wiens woning zy zich tot heden toe bevinden. Verontrustende geruchten werden er in Sto. Domingo verspreid; degenen, die de vreemdelingen wilden uitsluiten, predikten haat en wraak tegen de Franschen en hunne aanhangers; en eenige vreesachtigen waren er beducht voor eene tegenomwenteling.

"Intusschen naderde Generaal Santana de grenzen van het Westen en nam wederom bezit der steden en dorpen, welke door de Haytianen verlaten waren. Hy had onderhandelingen met Generaal Guerrier aangeknoopt, die hem commissarissen had toegezonden om over eenen stilstand van wapenen te onderhandelen en de palen der beide Republieken aftebakenen.

"Te Port-au-Prince had men vele valsche en verontrustende geruchten wegens den toestand van Sto. Domingo verspreid, en zelfs dat Generaal Santana een vyand was van het protectoraat en naar Sto. Domingo ging om de party der Franschen te straffen.

"Deze toestand van zaken duurde tot deze week, toen Generaal Santana met 3000 man binnen Sto. Domingo trok, met het doel om er de order te herstellen en om de vorige leden van de junta in hunne plaats te doen terug keeren; want hy was ten volle bekend met het gebeurde van den 9 Juny.

"Op de vyandschap, op eenige toebereidselen van verdediging volgden de vrees en vleyery. Men zond by Santana verscheidene gedeputeerden, onder andere twee leden van de junta om hem te bevredigen.

"Heden namiddag trok deze Generaal in triomf binnen de stad, gevolgd door 2000 man. De geestdrift was ten top gestegen; al de straten waren behangen; de bevryder van het land werd met luide vreugdekreten ontvangen; hy is de man, die zyn tyd, zyn vermogen, zyne bezigheden opgeofferd heeft, om Generaal Herard Riviere en de Vandalen van het Noorden en Westen uit het dominikaansche grondgebied te verdryven. Hy heeft bezit genomen van het arsenaal, hetwelk sedert eene maand geleden door Poyer en de Afrikanen bezet was; hy is door de junta ontvangen geworden, die de vlag voor hem neergehaald heeft; hy is in de stad rond geweest; en eindelyk, te 5 ure des namiddags, is hy by den franschen Consul een bezoek wezen afleggen.

"Wy genieten thans de grootste rust; morgen of overmorgen zal het Bestuur ge reorganiseerd worden.

"Generaal Santana is een man, die by dapperheid, voorzigtigheid en groote bescheidenheid paart. Hy is niet heerschzuchtig; hy verlangt niets meer dan het heil zyns vaderlands; hy is een werkzaam landbouwer en behoort tot eene oude familie van Seyba, de plaats zyner residentie.— Hy ziet wel in, dat de dominicaansche republiek niet alleen op hare wieken kan dryven; aan haar zelve overgelaten zal zy eene prooi worden der partyzucht en der kuiperyen van de Haytianen, en dat zy uitgedelgd zou worden, wanneer men haar zonder bescherming liet; hy is dus er voor om de bescherming van Frankryk interoepen."

Strafoefening met de Guillotine.

Op den 8 July werd Pierre Lescure, die vroeger, van den moord zyns vaders beschuldigd, uit gebrek aan genoegzaam bewys niet in regten vervolgd, doch sedert, wegens het vermoorden zyns ooms, ter dood veroordeeld was, te Riom in het departement Pui de Dôme ter dood gebragt. De omstandigheden, welke deze strafoefening vergezelden, waren ten uiterste afschrikkelyk. Daar hy een man van eene herculanische sterkte was, werd hy in de gevangenis met buitengewoon zware ketenen geboeid, zoodat de smeden ten minste een half uur tyds noodig hadden, om dezelven te ontklinken. Lescure was, door zyne opsluiting zeer verzwakt, en toen hy naar het schavot gebragt werd, moest men hem ondersteuning aanbieden, doch hy weigerde dezelve, ging alleen voort en beklom den ladder met eenen vasten tred.— Daar men wederstand vreesde, waren de scherpregters van St. Fleur en Moulins geroepen, om dien van Riom by te staan. Toen Lescure op het plat verscheen, stak zyne groote en gespierde gestalte ver boven hen en den priester, die hem vergezelde, uit. Ongelukkiglyk was hy niet stevig genoeg op de wipplank gebonden, welke voor zyne lengte ook te kort was, zoodat zyn nek buiten de groef kwam, en de byl losgelaten zynde, op het hout van het lystwerk viel, en haar slagtoffer slechts kwetste. Hierop ging de scherpregter van St. Fleur schryelings op het hoofd van Lescure zitten, doch de misdadiger worstelde zich van de plank los en zyne banden verbrekende, stond hy weder overeind. Zyne schouders en borst waren met zyn bloed bedekt, zyn aangezigt was vuurrood, en zyne oogen stonden wild in het hoofd. Nu hief hy een geschreeuw aan, dat de harten van alle aanschouwers met schrik vervulde. De priester naderde den ongelukkige, en hem het beeld van Christus aan het kruis voorhoudende, trachtte hy hem door zyne vermaningen te bewegen om zich te onderwerpen en zich op nieuw te laten binden. Dit gelukte hem en de byl viel ten tweede male, doch miste wederom haar doel en vergrootte slechts de eerste wond. Het geschreeuw van Lescure werd nu nog verschrikkelyker. Het volk uitte kreeten van verontwaardiging, drong op het schavot aan en was op het punt om de gendarmerie, welke er de wacht hield, te overrompelen, toen de priester, wiens fyn wit koorkleed met bloed bedekt was, den misdadiger omhelsde en alles, wat in zyn vermogen was, aanwendde om den verminkten man te troosten en tot bedaren te brengen. De drie scherpregters waren gedurende eenigen tyd besluiteloos, doch eindelyk betoonde een hunner tegenwoordigheid van geest genoeg, om het hoofd van den schuldigen in eenen geschikten stand te plaatsen, en de byl die alreeds van bloed droop, viel ten derde male en vervulde hare taak. Er wordt gezegd, dat de drie scherpregters uit hunne betrekkingen ontslagen zyn.

In tien jaren tyd hadden er in Frankryk vyf en negentig gevallen van vadermoord plaats. Deze, merkt men aan, zyn alleen de gevallen, welke bekend en door de justitie gestraft zyn; er zullen echter zyn, die de wrekende hand der geregtigheid ontsnapt zyn.

Een nieuw Guano eiland.

Het schip Leo is in de haven van Berwick met eene volle lading Guano van Chincha of de Weegluis eilanden aangekomen.

De kapitein verklaart, dat hy zyn schip, hetwelk 426 tonnen meet, in 48 uren geladen heeft, dat de Guano wel 300 voeten dik lag, en dat hy, ware het niet door de moeite van het stuwen opgehouden, zyn schip in 4 of 5 uren tyds had kunnen laden. De Guano was in zakken van zeildoek in het ruim gedragen.

De Weegluis-eilanden zyn drie in getal en liggen omstreeks 15 mylen van Pisco, op 14° 23′ Z. B. en 76° 13′ W. L. van Greenwich. Er is eene rots in het midden van het middenste eiland, welke eene halve myl in doorsnede is. Deze rots steekt als eene soort van landbaak in den Oceaan. Zy schynt van eene witachtige oppervlakte en is zoo hard, dat het volk niet in staat was er zich een stuk van te verschaffen.

De kapitein had slechts twee van de eilanden bezocht en verklaarde, dat de lucht er zeer sterk met ammoniak bezwangerd was. De kust van Peru is ryk in Guano, en, volgens zyne beschryving, is er werkvolk genoeg te krygen tegen 3 schellingen, engelsche munt, daags; doch hy had eene maand moeten wachten, alvorens hy kon vertrekken, dewyl er 30 schepen daar waren. De bevolking is hoofdzakelyk een gemengd ras van Spaniaarden en Peruanen. Zy spreken spaansch, en in den tegenwoordigen, onrustigen toestand van het land is het plunderen er eene gewoonte.

Uit het bovenstaande en andere berigten zien wy in de Nieuw Yorksche Couranten, dat de britsche scheepvaart, naar de kust van Afrika ter aflading van de Guano, buitengemeen toegenomen is. Een berigt berekent dit getal op 600 engelsche schepen, een ander op 800, welke in dezen handel gebezigd worden. De prys van de Guano was in een der amerikaansche prys couranten op 60 dollars per ton.

De Nederlandsche Leening.

Boston, 7 *Mei*. De schatkist van het Koningryk der Nederlanden byna uitgeput, en daarenboven bezwaard zynde met achterstallige renten en eene belangryke loopende staatschuld, zoodanig dat men twyfelde of de renten op het kapitaal, in het vervolg, zouden kunnen betaald worden, stelde het gouvernement aan de Staten Generaal voor eene leening van ƒ 127,000,000 (waarvoor de overledene Koning, vóór zynen dood reeds eene som van 10,000,000 had toegewezen), of wel eene belasting op de eigendommen van 1 tot 2 pCt. middelbaar berekend.

Na ernstige en aanhoudende beraadslagingen werd deze belangryke maatregel in het begin der maand Maart dezes jaars aangenomen en tegen de laatste helft der maand de inschryving voor de leening opengesteld.—In den korten tyd van slechts 10 dagen werd zy volteekend.—Alle klassen van het volk, door het geheele koningryk, namen daaraan deel; zelfs werklieden, dienstboden, vrouwen en kinderen bragten kleine giften by het beloop der inteekening van voorname kapitalisten, en de regerende Koning der Nederlanden benevens de andere leden der koninklyke familie schre-

ven voor groote sommen in, ten einde de leening vol te maken.

Het gewigt van de opofferingen door de teekenaars gedaan, kan men afleiden uit de prys der nieuwe 3 pCts., welke gedurende den tyd der volteekening op 72 pCt. stond, en omtrent het midden van April 75 tot 76 pCt. gestegen was.

Het voorbeeld van den algemeenen geest en het ernstige besluit des volks om geene opofferingen te ontzien, wanneer het de handhaving der nationale trouw en het crediet geldt, is vooral navolgenswaardig voor die staten van het Amerikaansch Verbond, welke de interessen op derzelver opgenomene kapitalen onbetaald gelaten hebben, waardoor aan deze zelfde edelmoedige Hollandsche Natie, eene aanzienlyke som te kort gedaan wordt, naardien zy vertrouwd heeft, op de vroeger bekende soliditeit der Amerikanen, welke by vorige gelegenheden zoo duidelyk aan den dag werd gelegd. Niettegenstaande de wanbetaling der interessen op de kapitalen, van verschillende dezer staten, gedurende byna 2 jaren, houden de voornaamste eigenaars van de Amerikaansche fondsen in Holland hunne effecten, in de vertrouwende verwachting dat er toch eindelyk afdoende maatregelen zullen genomen worden, en dat het tydstip, waarop de achterstallige renten zullen worden uitbetaald, tegelyk met de aanzuivering van de aandeelen, welke in den loop van ditzelfde jaar 1844 vervallen, niet ver meer verwyderd zal zyn.

De voordeelen, welke Holland van deszelfs opoffering trekken zal, zyn: de herstelling van het openbaar crediet, en de waarschynlykheid dat het Gouvernement in staat zal gesteld worden, om, door vrywillige toetreding der actiehouders, de rente op de schuld van 5 pCt. te reduceren, of het kapitaal, althans voor het grootste gedeelte, af te lossen; al hetwelk noodzakelyk leiden moet tot eenige vermindering van de bestaande zware belasting.

De Hollandsche natie heeft, voor alle dingen, bewezen dat een verheven gevoel haar bezielt; en de instandhouding van haar crediet, kenmerkt haar als een waar handeldryvend volk, hetwelk de handhaving van de openbare trouw en de stipte naleving van eenmaal aangegane verbindtenissen, altyd als een eerste pligt beschouwt. Zal dit voorbeeld niet krachtdadig werken op de staten van het Amerikaansch Verbond?

Uit Stutgardt wordt gemeld, dat de bekende Dr. F. F. Strauss zich tegenwoordig onledig houdt met eene bewerking van de *Geschiedenis der Apostelen*, in den geest en ter aanvulling van zyn geschrift, *das Leben Jesu.*

Volgens berigten uit Zwitserland heeft het Fransche kabinet op nieuw eene nota aan het dirigerende kanton doen geworden, met het verlangen, dat aan den Hertog van Bordeaux en zyne moeder ook zelfs niet vergund zoude worden om, zoo als zy voornemens waren, zich voor een korten tyd, gedurende den zomer in Zwitserland op te houden. Men voegt er by, dat het antwoord op deze nota zeer voldoende luidt.

Volgens verhaal van een doortrekkend reiziger werd onlangs in het stadje Markdorf, in het groothertogdom Baden, door den omroeper met bekkenslag het volgende bekend gemaakt: "Kennisgeving Daar een burgermeisje dezer plaats een onecht kind ter wereld gebragt heeft, dat verpleegd behoort te worden, zoo wordt hiermede bekend gemaakt, dat dit kind morgen ochtend in het openbaar aan den minst vorderenden zal worden uitbesteed. Geteekend J. Brielmeyer, burgemeester." NB. De uitbesteding zal in het huis van den burgemeester ten half acht ure precies, plaats hebben.

De *Gazette* deelt het volgende boosaardige artikel mede: "Nog drie maanden, en wy treden in het vyftiende jaar der tegenwoordige regering. De Heer de Chateaubriand herinnert in het, dezer dagen, door hem in het licht gegeven werk, aan de woorden van Tacitus: *Quindecim annos, grande mortalis aevi spatium.* Deze plaats komt voor in het leven van Agricola, en de vyftien jaren, welke de groote geschiedschryver als *een aanzienlyk tydperk van 's menschen leven* voorstelt, waren de droevige jaren onder Domitianus, van 81 tot 96 onzer jaartelling. De republiek heeft vyftien jaren geduurd: van 1789 (sloping der bastille) tot 1804. Napoleon heeft vyftien jaren geheerscht: van 1799 (consulaat) tot 1814; aan de restauratie waren vyftien jaren toebeschikt (in den raad Gods!) van 1814 tot 1830, de honderd dagen afgerekend; de July-revolutie beleeft thans haar *veertiende jaar.* Quindecim annos, grande mortalis aevi spatium! Napoleon hechte in de politiek veel gewigt aan tydperken van vyf jaren (*lustra*); hy gaf in menschelyke dingen aan de stichting vyf jaren, aan den voortgang vyf jaren, aan het verval vyf jaren. Dat alleen de July-revolutie aan dese wet der lusters zich ontheffen kan, is blykbaar; zy heeft deze uitzondering aan hare hechte grondslagen te danken."

FRANKFORT. Men spreekt alhier veel van eene nieuwe groote schenking, welke de baron Rothschild voornemens is te maken. Er zoude door hem met de geprojecteerde stichting een nieuw bewys van verdraagzame gezindheid gegeven worden, welke sommige publicisten, uit ligt verklaarbare en welbekende gronden, trachten den chef van het Rothschildsche Huis te betwisten. De baron Rothschild zou namelyk, zoo het heet, het voornemen hebben, het dubbele bedrag der som (dienvolgens 300,000 florein), welke hy aan de Israëlitische gemeente alhier als geschenk ter opbouwing eener nieuwe synagoge aangewezen, maar wederom ingetrokken had, vermits het bestuur der gemeente eene wezentlyke voorwaarde van het schenkingscontract niet had vervuld, ten voordeele der behoeftige huisgezinnen, zonder eenige onderscheiding van geloofsbelydenis, op de wyze en tot het doel aan te wenden, dat met de intressen van het kapitaal jaarlyks twee winstuitlotingen gevormd werden, tot deelneming aan welke die huisgezinnen ieder een lot tot geschenk zouden bekomen; zoodanige familiën, welke het geluk met eenen grooten prys zoude bedenken, zouden voor zekere reeks van jaren geene aanspraak meer op deelneming aan deze lotingen hebben.

Onlangs heeft het Britsche matigheidsgenootschap eene algemeene vergadering gehouden. Volgens de gedane opgaven telt men in 250 plaatsen hier te lande vereenigingen, bevattende 1,200,000 leden, waaronder 120,000 teruggebragte dronkaards. Het genootschap werkte met allen yver op het vaste land, in Amerika, ja reeds tot in Indie. In Frankryk werd weinig gedaan, en in Holland, zeide de secretaris, de Heer Compdon, was het te vreezen, dat de onmatigheid nog zeer toenam. In Ierland had de zaak der matigheid de grootste vorderingen gemaakt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Augustus 1844.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennis van het algemeen gebragt: dat by resolutie van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 29 Juny d. j. No. 806, tot leden van den Kolonialen Raad te Curaçao benoemd zyn:

de Heer Abraham Haim Senior, in plaats van den Heer Ns. Rojer.

— — Jan Schotborgh Mz., in plaats van den Heer M. E. van der Dys.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Augustus 1844.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt hierby ter kennis van het algemeen gebragt: dat by dispositie van Zyn HoogEd. Gestrengen voornoemd, in dato van heden No. 339, krachtens aanschryving van Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 29 Juny d. j. Militair Bureau No. 216, eervol ontslag is verleend aan den Heer Johan Fredrik Neuman wz., als 1ste Luitenant by de Schuttery op dit eiland.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Augustus 1844.

BY beschikking van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, in dagteekening van heden No. 356, is op het voorstel van den Heer Procureur des Konings, de Heer Mr. J. Schotborgh Hz. gemagtigd, om by noodzakelyke afwezigheid uit het stads district van genoemden ambtenaar, over de dagelyksche werkzaamheden op het bureau van den Procureur des Konings, voor zoo ver dezelve geen ophonthoud gedogen, het toezigt te houden, daarin voor dien ambtenaar te handelen en, des noods "namens denzelven, als daartoe gemagtigd" te teekenen.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 23 Augustus 1844.

ALZOO de persoon van *JOHAN HERMAN ROMER*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den hem aankomenden slaaf genaamd MARTIS, oud 38 jaren, zoon van REGINA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van ***A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.****, in de Willemstad, Breede Straat, Huis No.* 79.